

Basisschool Mikado

Alberickstraat 5

5922 BL Venlo-Blerick

tel. 077-3230033

info@mikado-venlo.nl

fax 077-3230035

1. Inleiding

Opgroeien in een veilige omgeving is de voorwaarde om later een evenwichtige volwassene te kunnen zijn. Helaas is een groot aantal kinderen jaarlijks slachtoffer van kindermishandeling. Gezien de landelijke cijfers is er op elke basisschool in Nederland een aantal kinderen dat in een schooljaar te maken heeft met kindermishandeling.

Kinderen en jongeren die worden mishandeld, zullen meestal niet zelf aan de bel trekken. Beroepskrachten die met kinderen werken kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan de aanpak van kindermishandeling. Scholen hebben hierin een belangrijke taak en verantwoordelijkheid. Van de medewerkers wordt niet verwacht dat ze kindermishandeling kunnen voorkomen of doen stoppen. Maar zij kunnen (vermoedens van) kindermishandeling signaleren en hulpverlening op gang brengen.

Het doel van dit protocol is: een vermoeden van kindermishandeling bespreekbaar maken en de signalen doorgeven voor eventuele verdere hulp. Dit protocol geeft aan hoe de medewerkers op zorgvuldige wijze hun verantwoordelijkheid kunnen nemen en dilemma's in de relatie met ouders en kinderen kunnen hanteren wanneer kinderen op school (mogelijk) slachtoffer zijn van kindermishandeling.

Kindermishandeling is elke vorm van, voor de minderjarige, bedreigende of gewelddadige interactie van fysieke, psychische of seksuele aard, die de ouders of andere personen ten opzichte van wie de minderjarige in een relatie van afhankelijkheid of onvrijheid staat, actief of passief opdringen waardoor ernstige schade wordt of dreigt te worden berokkend aan de minderjarige in de vorm van fysiek of psychisch letsel.

Hieronder vallen ook verwaarlozing en onthouden van essentiële hulp, medische zorg en onderwijs.

Er worden vijf vormen van kindermishandeling onderscheiden:

- **lichamelijke mishandeling:** het kind wordt geslagen, geschopt, geknepen, gebrand en dergelijke
- **lichamelijke verwaarlozing:** het kind wordt (medische) verzorging en/of veiligheid onthouden, het kind krijgt onvoldoende voedsel en kleding
- **psychische mishandeling:** het kind wordt afgewezen, geterroriseerd, aangezet tot afwijkend en/of antisociaal gedrag, gepest, getreiterd, gekleineerd; aan het kind worden extreem hoge eisen gesteld, een juiste vorm van onderwijs wordt onthouden
- **psychische verwaarlozing:** het kind wordt geestelijk verwaarloosd, geïsoleerd, genegeerd; koestering wordt onthouden en er is nooit aandacht of tijd voor het kind
- **seksueel misbruik:** het kind wordt gedwongen seksuele handelingen te ondergaan, seksuele handelingen uit te voeren, getuige te zijn van seksuele handelingen van anderen of wordt gedwongen te kijken naar pornografisch materiaal.

2. Stappenplan

Bij (vermoedens van) kindermishandeling wordt het volgende stappenplan gehanteerd:

1. Fase 1: medewerker (leerkracht) heeft een vermoeden

- Observeren welke signalen de leerling afgeeft. Maak zo nodig persoonlijke werkaantekeningen.
- Bespreking van deze signalen met de teamleider, onderbouwing van het vermoeden. Maak daarbij gebruik van de lijst van observatiepunten in deze notitie.

2. Fase 2: medewerker bespreekt het vermoeden

- Bespreken van de informatie/signalen met de ZAT-medewerker van Bureau Jeugdzorg en/of de jeugdarts. Daarbij ook dit stappenplan voorleggen.
- Eventuele extra informatie delen (eerdere problemen, informatie over het gezin, broers, zussen)
- Plan van aanpak maken: wie doet wat en wanneer

3. Fase 3: uitvoeren van afspraken uit het plan van aanpak

- Voorbeeldactiviteiten zijn gericht observeren, praten met ouders, praten met het kind, mogelijkheden voor hulp inventariseren, onderzoek door de jeugdarts, consulteren van het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK), etc.

4. Fase 4: beslissingen nemen

- Bespreken van de resultaten uit fase 3.
- Hulp op gang brengen
- Melding bij AMK afwegen in overleg ZAT-medewerker van Bureau Jeugdzorg, w.o. overleg over anonimiteit van de melding.
- Uitsluitend in crisissituaties melden bij politie of Raad voor de Kinderbescherming. Bij twijfel of iets als crisis kan worden aangemerkt, kun je advies hierover inwinnen bij de ZAT-medewerker van Bureau Jeugdzorg of, bij diens afwezigheid, bij het AMK.

5. Fase 5: evaluatie uitvoeren

- Betrokkenen evalueren aanpak
- Zonodig voorstellen doen van wijzigingen in dit protocol bij de stafmedewerker Kwaliteitszorg van Kerobei.

6. Fase 6: nazorg

- Blijf de leerling volgen
- Indien nodig weer ingrijpen

Bovenstaande fases zijn hierna nog uitgewerkt.

Volgens de Wet op Persoonsregistraties hebben ouders het recht op inzage en correctie in het dossier van hun kind. Daarom dienen gegevens in het dossier zorgvuldig en zo objectief mogelijk te worden beschreven.

3. Nadere uitwerking van de verschillende fases

1 Fase 1: Ontstaan van vermoeden

De bron van het vermoeden van kindermishandeling kan zijn:

- a. je hebt een vermoeden;
- b. iemand (bijvoorbeeld een ander kind) vertelt een zorgwekkend verhaal over een kind uit je klas;
- c. een kind neemt je in vertrouwen over de eigen situatie.

Ad a/b: Als je een vermoeden hebt dan neem je contact op met de teamleider. Samen neem je dit protocol goed door en maak je afspraken over de volgende punten:

- observeer het kind gedurende een aantal dagen heel goed, let hierbij op opvallend gedrag of opmerkelijke lichamelijke signalen, zoals blauwe plekken, schaaf- of brandwonden, herhaalde botbreuken, ander letsel zoals doofheid, mank of moeizaam lopen, hoge spierspanning. Kijk ook goed naar de ouder-kind relatie (zie ook signalenlijst)
- noteer welke signalen je bij de leerling opmerkt. Dit worden je persoonlijke werkaantekeningen
- overleg met mensen die informatie kunnen geven over het kind of de thuissituatie, zoals een collega, een andere leerkracht die het kind of het gezin kent, of de leerkracht die een broertje of zusje in de klas heeft, leden van het ZAT of de schoolmaatschappelijk werker
- blijf aan de vertrouwensrelatie met het kind bouwen
- bepaal een tijdslimiet voor deze fase (maximaal één maand)

Ad c: Als een kind je in vertrouwen neemt, dan

- luister je rustig naar hetgeen het kind te vertellen heeft. Reageer niet al te emotioneel of paniekerig. Je neemt het kind serieus en spreekt je zorgen uit
- noteer wat het kind verteld heeft. Dit worden je persoonlijke aantekeningen
- hou contact met het kind en vraag ook wat het kind zelf zou willen
- zie verder ad a/b

Aan het einde van deze fase neemt de teamleider een besluit:

- Het vermoeden is onterecht / ongegrond
- Er is een andere reden voor het gesignaleerde gedrag. Zoek uit wat er aan de hand is en blijf alert.
- Er is twijfel over of geen bevestiging van het vermoeden
- Blijf nauwkeurig registreren wat je opvalt of wat je wordt verteld. Na twee maanden wordt het kind opnieuw besproken met de teamleider
- Het vermoeden wordt bevestigd of versterkt

Fase 2 gaat in.

Tips in fase 1:

- Vertrouw op je intuïtie en houd dat niet voor jezelf: praat erover. Je hebt tenslotte niet voor niets een niet-pluis gevoel.
- Ga niet overhaast te werk. Wie iets wil bereiken moet zorgvuldig handelen. Betrek anderen tijdig en niet pas dan, wanneer het voor jou 'zo niet langer kan': dan ben je te lang zelf bezig geweest en geef je anderen niet de tijd rustig aan het werk te gaan.

- Accepteer kindermishandeling als één van de vele mogelijke oorzaken van onverklaarbaar/ opvallend gedrag van een kind. Probeer in deze fase het beeld completer te krijgen. Speel geen politieagent: het is niet de taak van de leerkracht om speurwerk naar de dader te doen. Ga uit van een patroon aan signalen uitgezonden door het kind of door een derde. Blijf (het gedrag van) het kind aandachtig volgen, dat wil zeggen observeren en noteren wat je ziet en hoort, maar voorkom een uitzonderingspositie van het kind.
- Ga zorgvuldig om met de privacy van het kind en van de ouders.
- Indien een kind je in vertrouwen neemt, **beloof dan nooit aan het kind absolute geheimhouding**. Beloof dat je geen volgende stap zult nemen zonder dat met het kind besproken te hebben. Steun het kind in het feit dat het zijn geheim verteld heeft. Je kunt in dit gesprek doorvragen of het kind zich veilig voelt. Maak eventueel met het kind een veiligheidsplan. Daarin is opgenomen hoe het kind zich het beste in veiligheid kan brengen (bijvoorbeeld naar kamer gaan, naar vriendje etc.)
- Het vertrekpunt van je inzet blijft de zorg die je, met de ouders, voor het kind hebt.

2 Fase 2: Overleg

- De teamleider legt het vermoeden voor aan het ZAT.
- Ter voorbereiding van het overleg kun je gebruik maken van de gestelde vragen van de observatielijst (Hfst. 5).
- De teamleider is verantwoordelijk voor de coördinatie en de voortgang.
- Bekijk welke gegevens over dit kind beschikbaar zijn; dit wordt ook vastgelegd. Maak hierbij onderscheid tussen objectieve en subjectieve gegevens. Wees zorgvuldig met informatie van derden.
- De teamleider let ook op de tijd en stelt een tijdslimiet voor deze fase.

Als het ZAT geen bevestiging van het vermoeden heeft, maar het gedrag heeft bijvoorbeeld een andere oorzaak, dan blijft je alert, blijf je bouwen aan de vertrouwensrelatie met het kind, maak je een afspraak om over een bepaalde periode nog eens samen overleggen over het gedrag of lichamelijke gesteldheid van het kind. Indien er twijfel blijft, of er bestaat een redelijk vermoeden van kindermishandeling, dan wordt een plan van aanpak gemaakt (Fase 3).

Tips in fase 2

- Het Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) is de centrale instantie voor het vragen van advies over of het melden van kindermishandeling. Alle AMK's zijn bereikbaar via het landelijke telefoonnummer: 0900 - 123 123 0 (€ 0,05 per minuut). Je wordt automatisch doorgeschakeld naar het AMK in je eigen regio.
- In crisissituaties is het ook mogelijk te melden bij de politie of de Raad voor de Kinderbescherming (via AMK of Bureau Jeugdzorg).
- Privacy: Wanneer persoonlijke aantekeningen zijn gemaakt, is het belangrijk deze goed op te bergen, het liefst zonder naam. Zodra het mogelijk is, worden deze aantekeningen weer vernietigd.
- De taak van de school met betrekking tot huiselijk geweld/ kindermishandeling is het signaleren en het aanklaarten ervan bij de ouders en bij de verantwoordelijke instanties. De school is niet verantwoordelijk voor de verandering van de situatie of voor de hulpverlening.

3 Fase 3: Plan van Aanpak

Uitwerking van voorbeelden bij mogelijke stappen (na overleg binnen het ZAT):

Een consultatie bij het AMK

- deze geeft advies over de verdere stappen die genomen kunnen worden
- de resultaten van het gesprek met het AMK worden in het ZAT doorgesproken. Naar aanleiding hiervan wordt het plan van aanpak eventueel bijgesteld

Een gesprek met de ouders

- overleg welke persoon het beste met de ouders kan spreken
- bereid het gesprek goed voor (zie TIPS hierna)
- voer het gesprek bij voorkeur nooit alleen
- overleg na afloop van het gesprek over verdere stappen

De jeugdarts roept het kind op voor onderzoek

- de jeugdarts kan een kind oproepen voor onderzoek, **nadat** de school de zorgen heeft besproken met de ouders
- de jeugdarts onderzoekt de leerling en spreekt met de ouders
- de resultaten worden in het ZAT ingebracht voor zover ze betrekking hebben op het vermoeden van kindermishandeling, rekening houdend met de privacy van het kind.

Een huisbezoek

- een schoolmaatschappelijk werker kan het gezin thuis bezoeken
- in het ZAT wordt verslag gedaan van het huisbezoek

Resultaten bespreken

- analyse van de waarnemingen
- verzamelen van feitelijke informatie
- beeld van de verzorgingssituatie van het kind
- draaglast/ draagkracht van de ouders

Tips in fase 3:

- Als het kind met je gesproken heeft, praat dan niet met de ouders zonder het kind daarvan in kennis te stellen. Afhankelijk van de leeftijd kan je met het kind afspreken wat je wel en niet met ouders bespreekt.
- Bepaal voor je het gesprek gaat voeren met de ouders, wat het doel van het gesprek is. Het doel van het gesprek kan bijvoorbeeld zijn om na te gaan of de ouders je zorgen herkennen. Vaak is zorg delen met de ouders de beste ingang: blijf bij welk concreet gedrag je ziet bij het kind, herkennen ouders de signalen van hun kind ook in de thuissituatie? Bespreek niet je vermoedens, maar je zorgen en geef aan dat je hierbij allebei een verantwoordelijkheid kent. Stel open vragen en zeg dat je op zoek bent naar de oorzaak/ de aanleiding van het voor het kind ongewone gedrag. Spreek af welke vervolgacties worden ondernomen, bijv. de leerkracht zal er binnen de school met de teamleider over spreken.
- Praten met de ouders kan vele gevolgen hebben. Zo kan door een gesprek een deel van de vermoedens onterecht blijken. Ook voelen sommige ouders

zich al geholpen als je hun zorg blijkt te delen en je de problemen bespreekbaar hebt gemaakt. Maar je vermoeden kan ook worden gesterkt. Onderbouwing van je vermoeden en het delen van je zorgen met de teamleider en ZAT zijn dan de volgende stappen.

- Ouders kunnen het gesprek zien als bewijs van de loslippigheid van hun kind en van je bemoeizucht.
- Wanneer je je afvraagt hoe je het beste een gesprek met de ouders kan voeren is het altijd mogelijk advies te vragen bij het ZAT of AMK.
- Huisbezoeken bieden goede mogelijkheden om het samenspel tussen ouders en kinderen te observeren.
- Zorg ervoor dat ouders met slechts 1 of hooguit 2 personen uit je school te maken krijgen gezien de vertrouwensrelatie die tot stand dient te komen.
- Vanzelfsprekend heeft het betreffende kind behoefte aan steun en hulp. Bekijk wie het kind het beste ondersteuning kan bieden.

De beoordeling van de resultaten zal tot een beslissing moeten leiden:

Er is geen sprake van kindermishandeling en huiselijk geweld:

- er vindt geen verdere actie plaats (zie fase 6)
- Sluit het traject af met fase 5 evaluatie
- eventueel benodigde andere ondersteuning van het kind en/of het gezin vindt plaats eventueel op advies van het ZAT

Er bestaat twijfel over (het vermoeden van) kindermishandeling en huiselijk geweld:

- er kan nu tot een extra observatie periode besloten worden, het verdient de voorkeur af te spreken wat er geobserveerd gaat worden en hoe lang (zie fase 6)

Er bestaat gegrond vermoeden of zekerheid over kindermishandeling:

- zie fase 4

Fase 4: Hulp op gang brengen

Hulp aan ouders

- Als ouders het probleem onderkennen en mee willen werken aan verandering van hun situatie, kan het ZAT adviezen geven en doorverwijzen.

Melding bij Advies- en Meldpunt Kindermishandeling (AMK)

- Als het vermoeden gegrond is en de zorg over het kind blijft bestaan, dan is de enige mogelijkheid een melding te doen bij het AMK, ook voor registratiedoeleinden en dossiervorming. Dat kan de directeur, de leerkracht, de teamleider, de jeugdarts of de jeugdverpleegkundige van de JGZ doen. Bespreek in het ZAT wie gaat melden. Dit maakt verschil omdat voor verschillende functionarissen verschillende afspraken gelden over het al dan niet anoniem kunnen blijven als melder.
- Na de melding ligt de verantwoordelijkheid voor het op gang brengen van hulpverlening mede bij het AMK. De melder wordt op de hoogte gesteld van stappen die gezet worden met inachtneming van de privacy van het gezin. Het gaat hier om vrijwillige hulpverlening. Als dat niet lukt, terwijl de situatie ernstig blijft, dan zal het AMK de Raad voor de Kinderbescherming inschakelen.

- Uitsluitend in een crisissituatie/ levensbedreigende situatie voor het kind kan men direct melden bij de politie en via het AMK of Bureau Jeugdzorg bij de Raad voor de Kinderbescherming. Een melding bij de Raad kan niet anoniem.

Tips in fase 4:

- Als ouders zelf hulp willen, dan zullen de ouders in het algemeen naar BJZ worden verwezen. Maak gebruik van de mogelijkheden van de Bureau Jeugdzorg-medewerker in het ZAT.
- Voor elke zaak rondom een vermoeden van huiselijk geweld/ kindermishandeling kan advies/ consult worden gevraagd bij het AMK zonder de naam van het kind en/ of ouder te noemen.
- Wanneer een vermoeden van kindermishandeling gemeld wordt bij het AMK, moet men rekening houden met de tijd die het AMK nodig heeft om informatie te verzamelen en mensen te mobiliseren.
- Soms moet men bij een zaak wachten op een gunstig moment om in te kunnen grijpen of om iets in beweging te kunnen zetten. Melden bij het AMK maakt de kans dat dit lukt groter.
- Bij de politie is melding mogelijk, wanneer men aangifte wil doen omdat het een strafbaar feit betreft. Dit kan niet anoniem. De politie doet aan opsporing en start een strafrechtelijk onderzoek.

Fase 5: Evaluatie

- Het ZAT evalueert datgene wat er is gebeurd en de procedures die zijn gevolgd.
- Zo nodig wordt de zaak ook doorgesproken met andere betrokkenen, zoals interne en externe betrokkenen.
- Zo nodig worden verbeteringen in afspraken en/of procedures aangebracht.
- Besluit welke informatie in het leerling-dossier (volgkaart) wordt vastgelegd. Ouders hebben recht op inzage in het kinddossier.
- Leg op schrift vast hoe er gewerkt is. (stappen, acties, besluiten).
- Het is van belang op van tevoren vastgestelde tijdstippen met directe betrokkenen een tussentijdse evaluatiebijeenkomst te plannen.
- Het bieden van permanente educatie en het regelmatig opfrissen van kennis, kunde en houding is van groot belang en noodzakelijk om goed om te kunnen gaan met signalen van huiselijk geweld/kindermishandeling.

Fase 6: Nazorg

- Los van de gekozen weg, blijft de leerkracht zeker vier maanden na evaluatie het gedrag van het kind nauwkeurig volgen en doet hier regelmatig verslag van aan de teamleider.
- Blijf het kind steunen.
- Indien er aanleiding toe is, roept de teamleider het ZAT opnieuw bij elkaar (fase 2).
- Bij blijvende twijfel wordt bij het AMK gemeld.
- Als gebleken is dat het vermoeden niet gegrond was, kunnen de werkaantekeningen worden vernietigd en kan het traject met betrekking tot dit kind afgesloten worden.

- De zorgen rondom een leerling kunnen bij de leerkracht/ZAT allerlei twijfels en gevoelens losgemaakt hebben. Het is van belang dat er ook nazorg voor hen beschikbaar is.
- Het belang van het bieden van ondersteuning aan het kind moet niet onderschat worden. Veel mensen die in hun jeugd mishandeld of misbruikt zijn, hebben het gered doordat andere volwassenen zich om hen bekommerden.
- Sta open voor ondersteuning om uw eigen machteloosheid en teleurstellingen te hanteren wanneer onverhoopt toch blijkt dat de hulpverlening anders verloopt dan u had gedacht.
- In het kader van nazorg voor de leerkracht heeft de school de taak om te zorgen voor een veilige werkplek (Arbo-wet).

4. Signalenlijst Kindermishandeling

Als kinderen mishandeld, verwaarloosd en/of misbruikt worden, kunnen ze signalen uitzenden. Het gebruik van een signalenlijst kan zinvol zijn, maar biedt ook een zekere mate van schijnzekerheid. De meeste signalen zijn namelijk stressindicatoren, die aangeven dat er iets met het kind aan de hand is. Dit kan ook iets anders zijn dan kindermishandeling (echtscheiding, overlijden van een familielid, enz.). Hoe meer signalen van deze lijst een kind te zien geeft, hoe groter de kans dat er sprake zou kunnen zijn van kindermishandeling.

Het is niet de bedoeling om aan de hand van een signalenlijst het 'bewijs' te leveren van de mishandeling. Het is wel mogelijk om een vermoeden van mishandeling meer te onderbouwen naarmate er meer signalen uit deze lijst geconstateerd worden. Een goed beargumenteerd vermoeden is voldoende om in actie te komen!

Lichamelijke signalen

- wit gezicht (slaaptekort)
- hoofdpijn, (onder)buikpijn
- blauwe plekken, schaafplekken, brandwonden, gebroken ledematen
- slecht verzorgd er uit zien
- geslachtsziekte
- jeuk of infectie bij vagina en anus
- urineweginfecties
- vermageren of dikker worden
- pijn in bovenbenen, samengeknepen bovenbenen
- houterige lichaamsbeweging
- niet zindelijk (urine/ontlasting)
- (angst voor) zwangerschap
- lichamelijk letsel
- achterblijven in taal-, spraak-, motorische, emotionele en/of cognitieve ontwikkeling

Gedragssignalen

- somber, lusteloos, in zichzelf gekeerd
- eetproblemen
- slaapstoornissen
- schrikken bij aanraking
- hyperactief
- agressief
- plotselinge gedragsverandering (stiller, extra druk, stoer, agressief)
- vastklampen of abnormaal afstand houden
- isolement tegenover leeftijdgenoten
- zelfvernietigend gedrag (bv. haren uittrekken, praten over dood willen, suïcidepoging)
- geheugen en concentratiestoornissen
- achteruitgang van leerprestaties
- overijverig
- zich aanpassen aan ieders verwachtingen, geen eigen initiatief
- extreem zorgzaam en verantwoordelijk gedrag
- verstandelijk reageren, gevoelens niet tonen (ouwelijk gedrag)
- geseksualiseerd ("verleiden") gedrag, seksueel getint taalgebruik
- opvallend grote kennis over seksualiteit (niet passend bij de leeftijd)
- verhalen of dromen over seksueel misbruik, soms in tekeningen
- geen spontaan bewegingsspel
- moeite met uitkleden voor gymles of niet meedoen met gym
- spijbelen, weglopen van huis
- stelen, brandstichting
- verslaving aan alcohol of drugs

Kenmerken ouders/gezin

- ouder troost kind niet bij huilen
- ouder klaagt overmatig over het kind, toont weinig belangstelling
- ouder heeft irreële verwachtingen ten aanzien van het kind
- ouder is zelf mishandeld of heeft psychiatrische- of verslavingsproblemen
- ouder gaat steeds naar andere artsen/ziekenhuizen ('shopping')
- ouder komt afspraken niet na
- kind opeens van school halen
- aangeven het bijna niet meer aan te kunnen
- 'multi-problem' gezin
- ouder die er alleen voorstaat of regelmatig wisselende samenstelling van gezin
- isolement
- vaak verhuizen
- sociaaleconomische problemen: werkloosheid, slechte behuizing, migratie, etc.
- veel ziekte in het gezin
- geweld wordt gezien als middel om problemen op te lossen

Signalen die specifiek zijn voor kinderen die getuige zijn van huiselijk geweld

- agressie: kopiëren van gewelddadig gedrag van vader (sommige jongeren, m.n. jongens kopiëren hun vaders gedrag door hun moeder of jongere broertjes/zusjes te slaan), agressie naar medeleerlingen, leeftijdgenoten, agressie en wreedheid naar dieren
- alcohol- of drugsgebruik
- opstandigheid, angst, depressie
- negatief zelfbeeld
- passiviteit en teruggetrokkenheid, verlegenheid
- gebrek aan energie voor schoolactiviteiten
- zichzelf beschuldigen
- suicidaliteit
- sociaal isolement: proberen thuissituatie geheim te houden en ondertussen aansluiting te vinden met leeftijdsgenoten (zonder ze mee naar huis te nemen)
- gebrek aan sociale vaardigheden
- vaak wordt de verkeerde diagnose ADHD gesteld

Typische signalen voor het onderwijs

- plotselinge terugval in schoolprestaties
- faalangst
- hoge frequentie schoolverzuim
- altijd vroeg op school en na schooltijd op school(plein) blijven
- regelmatig te laat op school komen
- geheugen- of concentratieproblemen
- geen of weinig belangstelling van de ouders voor (de schoolprestaties van) het kind
- angstig bij het omkleden (bijv. gym, zwemmen)
- afwijkend gedrag wanneer de ouders het kind van school halen
- kind wordt onverwacht uitgeschreven zonder afscheid
- onverzorgd naar school
- zonder ontbijt naar school / geen lunchpakket
- ouders nemen schooladviezen niet over
- te hoge druk op schoolprestatie

5. Observatiepunten

Maak werkaantekeningen over het volgende:

- Sinds wanneer vertoont het kind opvallend gedrag?
- Is er de laatste tijd iets in het gedrag of in de situatie van het kind veranderd?
- Het opvallende gedrag bestaat uit (zie ook bijlage 2):
- Hoe is de verhouding tot de medeleerlingen?
- Hoe is de uiterlijke verzorging van het kind, zoals kleding en dergelijke?
- Hoe is de verhouding tot vrouwelijke/mannelijke leerkrachten?
- Hoe is het contact tussen de school en de ouders?
- Zijn er bijzonderheden over het gezin te melden? Indien mogelijk ook de bron vermelden.
- Wat is er bij u bekend over eventuele broertjes en zusjes?
- Zijn er opvallende veranderingen in de schoolresultaten?

6. Wetgeving en meldcodes

Wetgeving.

Het Wetboek van Strafrecht kent geen apart artikel over kindermishandeling. Wel staan er in het Wetboek van Strafrecht een aantal artikelen die gaan over mishandeling, verwaarlozing en seksueel misbruik. Op www.kindermishandeling.info staat een overzicht van wetten die van toepassing kunnen zijn uit het Wetboek van Strafrecht.

Meldrecht.

Veel beroepskrachten hebben een geheimhoudingsplicht of een beroepsgeheim ten opzicht van hun cliënten. De Wet op de Jeugdzorg (www.jeugdzorg.nl) geeft deze beroepskrachten echter in geval van vermoedens van kindermishandeling een meldrecht. Ook zij kunnen hun vermoedens dus bij het AMK melden, zonder toestemming van de ouders of van het kind.

Meldplicht bij kindermishandeling door een medewerker binnen een instelling.

Elke beroepskracht binnen een instelling (dus ook binnen het onderwijs) heeft de **plicht** om bij vermoedens van kindermishandeling door een andere medewerker binnen de instelling het bestuur daarvan onverwijld in kennis te stellen. Het bestuur van een school heeft dan de meldplicht bij de vertrouwensinspecteur. Deelt deze het vermoeden van het bestuur, dan is het bestuur verplicht om aangifte te doen bij de politie. Om de drempel met de vertrouwensinspecteur zo laag mogelijk te houden heeft deze zelf geen meldplicht. Meer informatie hierover is te vinden op www.minocw.nl/veiligeschool/misbruik

Ontwikkeling van wetgeving en meldcodes.

Wetgeving en meldcodes zijn in voortdurende ontwikkeling. Om die reden is in dit protocol opgenomen dat in een vroeg stadium een oriëntatie op de wetgeving plaatsvindt. De ZAT-medewerker van Bureau Jeugdzorg kan hierin adviseren. Op de site van het Ministerie van Onderwijs (www.minocw.nl) is altijd de laatste informatie te vinden (brochure “Seksueel misbruik en seksuele intimidatie in het onderwijs: Meldplicht en aangifteplicht”).

7. Verantwoordelijkheden

Van MT en bestuur:

- informeren van ouders, medewerkers en officiële geledingen (MR, GMR) over dit protocol
- invoeren van de noodzakelijke randvoorwaarden, zoals kennis van de medewerkers, benoeming van een teamleider, zorgdragen voor besprekings- en uitwisselingsmogelijkheden
- (eind-) verantwoordelijkheid dragen voor uitvoering van het protocol en de medewerkers ondersteunen in het gebruik er van.
- wettelijke verplichtingen (zie vorig hoofdstuk)

Van alle medewerkers:

- kennismaken van de inhoud van dit protocol en er naar handelen
- onderhouden van de eigen kennis en de vaardigheid om in staat te zijn signalen die (kunnen) wijzen op kindermishandeling te duiden en hier mee om te gaan
- waken voor de veiligheid van het kind bij het nemen van beslissingen
- uitvoeren van afspraken
- waarborgen van de continuïteit van het onderwijs en zorg en toezien op een zorgvuldige omgang met de privacy van het gezin

- het bestuur onverwijld in kennis stellen bij (vermoedens van) kindermishandeling door een medewerker binnen de eigen instelling.

8. Tot slot

Voor het onderwijs is op www.kindermishandeling.info een specifieke pagina ingericht. Hier is meer te vinden over vragen die scholen en medewerkers vaak hebben bij de aanpak van kindermishandeling